

VOORWOORD

Een uitgave van Adorno's *Aspecten van het nieuwe rechts-radicalisme*, in vertaling bij Octavo, bevestigt de groeiende aandacht voor zowel Adorno, alsook de Kritische Theorie. Anke Devyver bespreekt dit werk met een uitdagende titel: *De kern van waarheid in het rechts-radicalisme*. Ik citeer één zin: “De kern van waarheid zit erin dat radicaal rechtse bewegingen geen aberraties zijn van een algemene tendens van maatschappelijke vooruitgang, maar dat vooruitgangsidee net onderuithalen.”

Een ander werk dat eveneens steeds meer aandacht krijgt is Frantz Fanons *Zwarte huid, witte maskers*, ook recent in vertaling uitgegeven door Octavo. Rob Devos bespreekt het werk in een kritische bibliografie. Het boek verdient opnieuw gelezen te worden. Het toont de subtiliteit van racisme en het overstijgt het identiteitsdenken dat met elk (zowel zwart, grijs of wit) wij/zij-denken gepaard gaat – en bovenal, Fanon laat zich inspireren door de fenomenologie en de psychoanalyse.

Het is reeds jaren dat Bart Buseyne de Franse filosoof Bernard Stiegler onder de aandacht brengt. Zo werkte hij mee aan de vertaling van Stieglers' *Passer à l'acte* (Garant, 2007). We vroegen Buseyne om de lezer met een artikel in Stieglers' denken in te leiden. Stieglers taal is nogal hermetisch. Buseyne is ons echter te slim af. Hij biedt ons meer. Hij vat zijn tekst aan met een uitgebreide bespreking van Harari's *Homo Deus*, waarna hij deze vanuit Stieglers techniekfilosofie onder kritiek brengt. Het werk is een erudiet stuk.

Dit nummer telt nog twee andere artikels. In een eerste gaat Raf Debaene op zoek naar wat de waarden van die Verlichting nu wel kunnen zijn. Vandaag lijken nogal diverse groeperingen met de vlag der Verlichting te zwaaien. Wat is daar nu van aan? Ook hier geven we een zin weg: “De angst voor de bedreiging van de Verlichting blijkt een slechte raadgever te zijn. De verdedigers van de Verlichting verdedigen een status quo, die ze als verlicht definiëren.” Op het eind roept Debaene op voor een praktijk van dialoog. In een laatste artikel presenteert Philippe Lepers een kleine filosofie van het huwelijk. Tsjechov is zijn inspiratiebron.

Afsluitend zijn er nog onze recensies en kritische bibliografieën. Bauer bespreekt het magistrale en te weinig gekende werk van P.J. Bouman. Simons recenseert Dastons *Against Nature*, Meganck *De macht van het heilige*, een werk van Hans Joas. Levi Haeck rondt af met een intrigerende recensie over de Franse roman *Kant en het rode jurkje*. De roman vertelt het verhaal van een moslima in boerka die wordt geprikkeld door het zien van ‘het rode jurkje’, en antwoorden zoekt bij..., jawel: Kant.

Henk VANDAELE (Kemmel)